

Sygn. akt II CZ 80/13

POSTANOWIENIE

Dnia 22 listopada 2013 r.

Sąd Najwyższy w składzie:

SSN Krzysztof Strzelczyk (przewodniczący, sprawozdawca)

SSN Mirosław Bączyk

SSN Katarzyna Tyczka-Rote

w sprawie z powództwa A. L.

przeciwko E. L.

o rozwód,

po rozpoznaniu na posiedzeniu niejawnym w Izbie Cywilnej

w dniu 22 listopada 2013 r.,

zażalenia powoda

na postanowienie Sądu Apelacyjnego w [...]

z dnia 9 kwietnia 2013 r.,

odrzuca zażalenie.

UZASADNIENIE

Postanowieniem z dnia 9 kwietnia 2013 r. Sąd Apelacyjny odrzucił apelację powoda A. L. złożoną od wyroku Sądu Okręgowego w G. z dnia 12 lipca 2012 r. orzekającego rozwód. W uzasadnieniu swego postanowienia Sąd Apelacyjny podkreślił, że w postępowaniu apelacyjnym powód był reprezentowany przez fachowego pełnomocnika, a złożony wraz z apelacją wniosek o zwolnienie od kosztów postępowania apelacyjnego został oddalony. W dniu 22 stycznia 2013 r. pełnomocnikowi powoda doręczone zostało prawomocne postanowienie o oddaleniu zażalenia na odmowę zwolnienia od kosztów postępowania apelacyjnego.

Sąd Apelacyjny powołując się na treść art. 112 ust. 3 ustawy o kosztach sądowych w sprawach cywilnych wskazał, że termin do opłacenia przez fachowego pełnomocnika powoda rozpoczął swój bieg w dniu 23 stycznia 2013 r. i upłynął z dniem 29 stycznia 2013 r. Nieprawidłowe wezwanie Sądu Okręgowego do uiszczenia opłaty od apelacji, w ocenie Sądu Apelacyjnego nie sanowało upływu terminu.

Powód A. L. złożył zażalenie na postanowienie o odrzuceniu apelacji, domagając się uchylenia zaskarżonego postanowienia w całości.

W zażaleniu powód podnosił rażące naruszenie art. 112 ust. 3 ustawy o kosztach sądowych w sprawach cywilnych poprzez jego zastosowanie, podczas gdy powód także poza pełnomocnikiem składał apelację od zaskarżonego wyroku i w związku z tym zastosowanie w sprawie powinien mieć art. 112 ust. 2 ustawy o kosztach w sprawach cywilnych. W ocenie skarżącego, choć apelacja powoda została dołączona do apelacji jego pełnomocnika, to Sąd Okręgowy prawidłowo postąpił wzywając pełnomocnika do uiszczenia opłaty sądowej na podstawie art. 112 ust. 2 ustawy o kosztach sądowych w sprawach cywilnych.

Sąd Najwyższy zważył, co następuje:

Zażalenie jako niedopuszczalne podlegało odrzuceniu.

Na podstawie art. 394¹ § 2 k.p.c. w sprawach, w których przysługuje skarga kasacyjna, zażalenie przysługuje także na postanowienie sądu drugiej instancji kończące postępowanie w sprawie, z wyjątkiem postanowień, o których mowa w art. 398¹ k.p.c., a także postanowień wydanych w wyniku rozpoznania zażalenia na postanowienie sądu pierwszej instancji. Z przytoczonego przepisu wynika, że co do zasady dopuszczalność złożenia do Sądu Najwyższego zażalenia uzależniona jest od dwóch przesłanek:

- a) charakteru kasacyjnego sprawy,
- b) wydania przez sąd drugiej instancji postanowienia kończącego postępowanie w sprawie.

Dopuszczalność zażalenia zależy od kumulatywnego spełnienia obu przesłanek.

W odniesieniu do skargi kasacyjnej jako nadzwyczajnego środka zaskarżenia ustawodawca przyjął pewne kryteria limitujące złożenie tego środka określone w doktrynie i orzecznictwie jako ograniczenia kwotowe (*rationes valoris*) oraz ograniczenia przedmiotowe (*rationes materiae*).

Jednym z ograniczeń przedmiotowych jest ograniczenie wynikające z treści art. 398² § 2 pkt 1 k.p.c., wedle którego skarga kasacyjna w sprawie o rozwód jest niedopuszczalna. W związku z tym również zażalenie na postanowienie sądu II instancji w przedmiocie odrzucenia apelacji w sprawie o rozwód, mimo, że jest to orzeczenie kończące postępowanie w sprawie jest niedopuszczalne (por. postanowienie Sądu Najwyższego, z dnia 15 lutego 2012 r., I CZ 14/12, niepubl.).

Mając wszystko powyższe na uwadze, Sąd Najwyższy na podstawie art. 398³ § 3 k.p.c. w zw. z art. 394¹ § 3 k.p.c., orzekł jak w sentencji postanowienia.